

१३

न्यायको प्रक्रिया

यस अध्यायका मूल पदहरू: मत्ती २५:३१-४६; दानिएल ७:९-१४; १

कोरन्थी ६:२, ३:२; २ पत्रुस २:४-६; मलाकी ४:१ र प्रकाश २१:८।

यस अध्यायको मूल सार पद: "किनकि हामी सबै ख्रीष्टका न्याय-आसनको सामुन्ने खडा हुनुपर्छ, यसरी शरीरमा हुँदा आफूले गरेबमोजिम हरेकले असल वा खराब प्रतिफल पाउनेछ।" २ कोरन्थी ५:१०।

एउटा कुरामा बाइबल स्पष्ट छ, त्यो हो न्यायको वास्तविकता। परमेश्वरले संसारको न्याय गर्नुहुनेछ। दुवै पुरानो र नयाँ करारमा भएका धेरै पदहरूमा न्यायको बारेमा स्पष्ट धारणा छ। यस संसारमा न्यायको अभाव छ, तर एक दिन सबैको न्याय हुनेछ।

परमेश्वर ज्ञानमा सिद्ध हुनुहुन्छ (अय्यूब ३७:१६) र उहाँलाई सबै थोक थाहा छ अर्थात् सर्वज्ञानी (१ यूहन्ना ३:२०) भनेर बाइबलले बताउँदछ। त्यतिमात्र होइन मानिसका भित्री गोप्य नियत, सोचविचार र योजनाहरू परमेश्वरलाई थाहा हुन्छ (उपदेशक १२:१४, यर्मिया १७:१०)। हामी सबैबाट लुक्न सक्छौं र सबै कुरा लुगाउन सक्छौं, तर परमेश्वरबाट हामी केही पनि लुकाउन सक्दैनौं।

प्रत्येक मानिसको जीवन थाहा पाउन परमेश्वर आफैले आफैको मूल्याङ्कन गर्नु आवश्यकता छैन। स्वर्ग र पृथ्वीमा भएका सबै जीवहरूलाई न्याय गर्ने परमेश्वरको शासन प्रणालीको एक भाग हुन गएको छ। न्याय गर्ने प्रणाली जगत र यस संसारको इतिहास आवश्यक भयो किनभने लुशिफरले स्वर्गमा विद्रोह गर्‍यो र त्यो विद्रोह यस पृथ्वीमा फैलिन पुगेको थियो (प्रकाश १२:७-९)।

यस अध्यायमा युगको अन्तमा हुने न्याय प्रणालीका तीन मुख्य चरणहरू नियाल्ने छौं: येशू आउनु भन्दा पहिले हुने न्याय, हजार वर्षमा हुने न्याय, र यस पृथ्वी र यहाँभएका यावत थोकहरू र सैतानका सबै मतियारहरूको सफाया अर्थात् सदाको निमित्त दण्ड। ती सबै प्रक्रियामा परमेश्वरका निष्ठावान र बफादारीहरूको सम्मान गर्दै दुष्टहरू दोस्रो मृत्युमा सहभागी गराउँदै नयाँ युगको सुरु हुनेछ।

१. अन्तिम न्याय

धेरैको निमित्त न्याय गर्नु भनेकै दोषी ठहर्‍याउनु भन्ने धारणा छ। हुन त न्यायको प्रक्रियामा त्यो पनि एक भाग हो, तर न्यायको अवधारणमा सकारात्मक पक्ष पनि छ भनेर हामीले बिर्सिनुहुन्न। त्यस न्याय प्रक्रियामा धर्मीहरू ठिक र न्यायोचित थिए भनेर पनि प्रमाणित हुन्छ। खास गरेर दानिएलको पुस्तक युगको अन्तमा हुने न्यायको बारेमा सम्बोधन गरिएको छ, त्यो पनि उच्चमा रहनुहुने परमेश्वरका सन्तहरूको पक्षमा न्याय हुनेछ भनिएको छ (दानिएल ७:२२)। परमेश्वरको न्यायमा ती दुवै समावेश भएको हुन्छ। त्यस न्यायको निति पुरानो करारमा पाइन्छ: “यदि कुनै मानिसले आफ्नो छिमेकीको खराबी गरेर शपथ खान लगाइयो भने, र त्यो शपथ यस मन्दिरभित्र तपाईंका वेदीको सामुन्ने खायो भने, तब तपाईंले स्वर्गबाट सुनेर कार्य गर्नुहोस्। दोषीलाई दोषी ठहराउँदै र त्यसका कामहरूको प्रतिफल त्यसकै शिरमा ल्याउँदै आफ्ना दासहरूका बीचमा न्याय गर्नुहोस्। निर्दोषीलाई निर्दोष ठहराउनुहोस्, र यसरी त्यसको निर्दोषतालाई स्थिर गराउनुहोस्। ३३ “जब तपाईंका प्रजा इस्राएलले तपाईंको विरुद्धमा पाप गरेर तिनीहरू आफ्ना शत्रुहरूद्वारा पराजित भएका छन्, अनि तिनीहरूले तपाईंको नाउँ लिँदै यस मन्दिरमा प्रार्थना र नम्र-निवेदन गर्दै तपाईंतिर फर्कन्छन्, तब तपाईंले स्वर्गबाट तिनीहरूको प्रार्थना सुन्नुहोस्, र आफ्ना प्रजा इस्राएलको पाप क्षमा गर्नुहोस्, र तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई दिनुभएको देशमा तिनीहरूलाई फर्काई ल्याउनुहोस्।” १ राजा ८:३१-३४।

युगको अन्तमा हुने न्यायप्रक्रियाले दोषीहरूको विरुद्धमा फैसला हुने र धर्मीहरूको पक्षमा न्याय गरिनेछ भने येशू आफैले किटान गरेर भन्नुभएको थियो। हेर्नुहोस्, “३१ “जब मानिसको पुत्र सारा स्वर्गदूतहरूसँग आफ्नो महिमामा आउनेछ, तब ऊ आफ्नो महिमामय सिंहासनमा बस्नेछ। ३२ र उसको सामुन्ने सबै जातिहरू भेला हुनेछन्, र जसरी गोठालाले भेडा र बाखालाई

छुट्ट्याउँछ, त्यसरी नै उसले तिनीहरूलाई एउटालाई अर्काबाट अलग गर्नेछ। ३३ उसले भेडाहरूलाई आफ्नो दाहिनेपट्टि, र बाखाहरूलाई देब्रेपट्टि राख्नेछ। ३४ “तब राजाले आफ्ना दाहिनेपट्टिकाहरूलाई भन्नेछ, ‘आओ, मेरा पिताका धन्यका हो। संसारको उत्पत्तिदेखि तिमीहरूका निम्ति तयार गरिएको राज्यलाई अधिकार गर। ३५ किनभने म भोकाएको थिएँ, तिमीहरूले मलाई खान दियौ। म तिर्खाएको थिएँ, तिमीहरूले मलाई पिउन दियौ। म परदेशी थिएँ, तिमीहरूले मलाई आश्रय दियौ। ३६ नाङ्गै थिएँ, तिमीहरूले मलाई वस्त्र लगाइदियौ। बिरामी थिएँ, तिमीहरू मलाई हेर्न आयौ। इयालखानमा थिएँ, तिमीहरू मकहाँ आयौ।’ ३७ “तब धर्मीजनहरूले उनलाई जवाफ दिनेछन्, ‘हे प्रभु, कहिले हामीले तपाईंलाई भोकाउनुभएको देख्यौं, र खान दियौं? अथवा तिर्खाउनुभएको देख्यौं, र पिउन दियौं? ३८ कहिले हामीले तपाईंलाई परदेशी देख्यौं, र तपाईंलाई आश्रय दियौं? अथवा नाङ्गो देख्यौं र वस्त्र लगाइदियौं? ३९ र कहिले हामीले तपाईंलाई बिरामी वा इयालखानमा देख्यौं, र तपाईंमहाँ आयौं?’ ४० “तब राजाले तिनीहरूलाई जवाफ दिएर भन्नेछन्, ‘साँच्चै, म तिमीहरूलाई भन्दछु, तिमीहरूले यी मेरा भाइहरूमध्ये सबैभन्दा सानामा एक जनालाई जे-जति गन्यौं, त्यो तिमीहरूले मलाई नै गन्यौं।’ ४१ “त्यसपछि उनले देब्रेपट्टिका मानिसहरूलाई भन्नेछन्, ‘श्रापित मानिस हो! मबाट दूर होओ, र दियाबलस र त्यसका दूतहरूका लागि तयार गरिएको अनन्तको आगोमा जाओ। ४२ किनभने म भोकाएको थिएँ, तिमीहरूले मलाई खान दिएनौ। तिर्खाएको थिएँ, तिमीहरूले मलाई पिउन दिएनौ। ४३ म परदेशी थिएँ, तिमीहरूले मलाई आश्रय दिएनौ। नाङ्गो थिएँ, र तिमीहरूले मलाई वस्त्र लगाइदिएनौ, बिरामी र इयालखानमा थिएँ, र तिमीहरू मलाई हेर्न आएनौ।’ ४४ “तिनीहरूले पनि यसो भनेर जवाफ दिनेछन्, ‘प्रभु, कहिले हामीहरूले तपाईंलाई भोकाएको वा तिर्खाएको देख्यौं, परदेशी वा नाङ्गो वा बिरामी देख्यौं, वा इयालखानमा देख्यौं, र तपाईंको सेवा गरेनौं?’ ४५ “तब उनले तिनीहरूलाई जवाफ दिनेछन्, ‘साँच्चै, म तिमीहरूलाई भन्दछु, यी सबैभन्दा सानाहरूमध्ये एक जनालाई जे-जति गरेनौं, त्यो तिमीहरूले मेरो निम्ति गरेनौं।’ ४६ “तब यिनीहरू अनन्त दण्डको भागी हुनेछन्, तर धर्मी जनहरू अनन्त जीवनमा प्रवेश गर्नेछन्।” मत्ती २५:३१-४६ र “२१ किनभने जसरी पिताले मृतकहरूलाई उठाउनुहुन्छ र तिनीहरूलाई जीवन दिनुहुन्छ, त्यसरी नै पुत्रले पनि जसलाई इच्छा गर्दछ, त्यसलाई जीवन दिँदछ। २२ किनकि पिताले कसैको न्याय गर्नुहुन्छ, तर सबै न्याय गर्ने काम पुत्रलाई दिनुभएको छ, २३ ताकि सबैले पुत्रको आदर गरून्, जसरी तिनीहरूले पिताको आदर गर्दछन्। पुत्रको आदर

नगर्नेले उसलाई पठाउनुहुने पिताको पनि आदर गर्दैन। २४ “साँच्चै, म तिमीहरूलाई भन्दछु, जसले मेरो वचन सुन्छ र मलाई पठाउनुहुनेमाथि विश्वास गर्छ, त्यससित अनन्त जीवन छ। त्यो न्यायमा आउँदैन, तर मृत्युदेखि त्यसले जीवनमा प्रवेश गरेको छ। २५ साँच्चै, म तिमीहरूलाई भन्दछु, त्यो समय आइरहेछ, र त्यो समय अहिले हो, जब मृतकहरूले परमेश्वरका पुत्रको सोर सुन्नेछन्, र सुन्नेहरू बाँच्नेछन्। २६ किनभने जसरी पिता आफैमा जीवन छ, उसरी नै उहाँले पुत्रलाई पनि आफैमा जीवनको स्रोत हुने अधिकार दिनुभएको छ। २७ अनि उसलाई न्यायको फैसला दिने अधिकार दिनुभएको छ, किनभने ऊ मानिसको पुत्र हो। २८ “यसमा अचम्म नमान, किनभने समय आइरहेछ, जब चिहानमा हुनेहरू सबैले उसको सोर सुन्नेछन्, २९ र बाहिर निस्किएर आउनेछन्: सुकर्म गर्नेहरू जीवनको पुनरुत्थानको निम्ति, र कुकर्म गर्नेहरूचाहिँ दण्डाज्ञाको पुनरुत्थानको निम्ति।” यूहन्ना ५:२१-२९।

कतिपय मानिसहरूले “दोषी ठहरिन्दैन” (यूहन्ना ३:१८) र “न्याय गरिन्दैन” (यूहन्ना ५:२४)को अर्थ जो मानिसहरू खीष्टमा छन् तिनीहरूको न्याय नै गरिनेछैन भनेर विश्वास गर्दछन्। त्यसको अर्थ विश्वासीहरूको विरुद्धमा फैसला गर्नेछैन र तिनीहरूलाई दोषी ठहराउनेछैन भन्ने खोजेको भनेर मान्नुपर्दछ। त्यसकारण यूहन्ना ३:१८ले विश्वासीहरूलाई दोष लगाउने छैन भनेको हो, साथै न्यायको दिनमा तिनीहरूमाथि दोष दिन फैसला गरिनेछैन भनेर बुझ्नुपर्छ (यूहन्ना ५:२४)।

संक्षेप्तमा भन्ने हो भने हाम्रो भविष्य वर्तमान जीवनमै निर्धारित गरेको हुन्छ। जो मानिसहरू खीष्टमा अहिले छन् न्यायको दिनमा तिनीहरू निर्दोष र धर्मी ठहरिसकेका छन् भनेर हामीलाई आश्चस्त गरिएको छ। तर जो येशूमा छैन तिनीहरू दोषमै रहिरहेको हुन्छ।

मत्ती २५:३१-४६को अर्तीकथामा बाखा वा दुष्ट समूहमात्र होइन भैंडा व धर्मी समूहको बारेमा पनि येशूले उल्लेख गर्नुभएको थियो। यस मामिलामा प्रेरित पावलले स्पष्टरूपमा यसरी व्यक्त गरेका छन्: “किनकि हामी सबै खीष्टका न्याय-आसनको सामुन्ने खडा हुनुपर्छ, यसरी शरीरमा हुँदा आफूले गरेबमोजिम हरेकले असल वा खराब प्रतिफल पाउनेछ।” २ कोरन्थी ५:१०।

जब हामी न्यायको बारेमा सोचदछौं तब हामीले यो सोचिरहनु आवश्यक छ कि हामी अनुग्रहबाट मुक्ति पाउँछौं (यशैया ५५:१, एफिसी २:८-१०), विश्वासद्वारा हामी धर्मी वा निर्दोष ठहरिन्छौं (उत्पत्ति १५:६, रोमी

५:१), र हामी मुक्ति पाएका छौं भनेर हाम्रा कामहरूद्वारा हामीलाई न्याय गरिनेछ वा मूल्याङ्कन गरिनेछ (उपदेशक १२:१४, मत्ती २५:३१-४६, प्रकाश २०:११-१३)। न्याय गरिने आधार नै न्यायसहिता वा दश आज्ञाहरू हुन् जुन नैतिक व्यवस्था पनि कहलाइन्छ (उपदेशक १२:१३,१४, याकूब १:२५, याकूब २:८-१७)। हामीले अहिले नै मुक्तिको अनुभव गरिरहेका छौं भनेर बाहिरियरूपमा प्रमाणित गर्न हाम्रा कामहरूले देखाउँदछ। न्यायको दिनमा मानिसहरूको कामलाई औँल्याइनेछ।

यो पनि हामीले याद गर्नु जरुरी छ: परमेश्वरले आफू खुशी कसैलाई मुक्ति दिनु र कसैलाई मुक्ति नदिनु भन्ने छैन। मुक्ति पाउने कि नपाउने भन्ने मामिलामा प्रत्येक मानिसको आआपनै जिम्मेवारी छ, अर्थात् मानिसको भविष्यको निर्धारण आफैले गर्छ। उसको पुर्पुरोमा लेखेको अनुसार उसको भविष्यको निर्धारण हुन्छ भन्ने लोकप्रिय धारणा बाइबलसम्मत छैन।

आखिरमा आएर न्यायको समय त्यो होइन जब परमेश्वरले हामीलाई ग्रहण गर्नुहुन्छ वा अस्वीकार गर्नुहुन्छ। तर त्यसबेला उहाँले न्यायको अन्तिमरूप दिनुहुनेछ, जसको फैसला हाम्रै आत्मनिर्णय वा रोजाइमा भरपर्दछ। यदि हामीले उहाँलाई स्वीकार गरेका छौं वा हामी उहाँसँगै छौं भनेर देखाउन चाहन्छौं भने हाम्रो कामले प्रमाणित गर्नुपर्छ।

२. येशूको दोस्रो आगमनभन्दा अघि हुने न्याय

येशू यस संसारमा फर्किनुभन्दा अघि न्याय हुनेछ भन्ने धारणा बाइबलमा धेरै ठाउँहरूमा उल्लेख गरेक छन्।

यस संसारमा येशूको दोस्रो आगमन हुनुभन्दा अघि स्वर्गको दरवारमा छानबिनको न्याय जारी भइरहेको छ भनेर देहायका पदहरूले कसरी आभास दिन्छन्? विश्वासीहरूको अनुसन्धान समाप्तपछि येशू यस संसारमा आउनुहुनेछ। त्यस अनुसन्धानको न्यायको महत्त्व के छ? हेर्नुहोस्: "८ "जसै म ती सीडहरूका बारेमा विचार गर्दैथिएँ, मेरो अगि एउटा सानो सीड थियो, जुनचाहिँ तिनीहरूमध्येबाट उम्रेको थियो, र पहिलेका सीडहरूमध्ये तीन वटाचाहिँ त्यसको सामु जरैसमेत उखेलिए। मानिसका आँखाजस्तै त्यस सीडका आँखा थिए, र अहङ्करी कुरा गर्ने त्यसको मुख थियो। ९ जसै मैले हेरेँ, सिंहासनहरू बसालिए, र अति प्राचीन आफ्नो सिंहासनमा बस्नुभयो। उहाँका लुगा हिउँजस्तै सेता थिए, उहाँको शिरको केश ऊनजस्तै सेतो थियो। उहाँको सिंहासनमा बलिरहेको आगोको ज्वाला थियो, र त्यसका चक्काहरूमा दन्केको आगो थियो।

१० उहाँको सामुबाट आइरहेको आगोको एउटा नदी बगिरहेको थियो। हजारौं हजारले उहाँको सेवा गर्थे; दश हजार गुणा दश हजार उहाँको सामु उभिएका थिए। न्यायको निमित्त अदालतको बैठक बसेको थियो, र पुस्तकहरू खोलिए। ११ “तब यो सीड बोलिरहेको अहङ्कारपूर्ण शब्दहरूको कारणले गर्दा मैले त्यसलाई हेदैरहेँ। त्यो पशु मारिएर त्यसको शरीर नष्ट पारी आगोको ज्वालामान्फ्याँकिएसम्म मैले हेदैरहेँ। १२ अरू पशुहरूको अधिकार खोसिएको थियो, तर केही समयको लागि तिनीहरूलाई बाँचन दिइयो। १३ “राती मैले मेरो दर्शनमा हेरेँ, र त्यहाँ मेरो सामु आकाशका बादलका साथ आइरहनुभएको एक जना मानिसको पुत्रजस्तै हुनुहुन्थ्यो। उहाँ ती अति प्राचीनकहाँ आउनुभयो, र उहाँकै सामु उपस्थित गराइनुभयो। १४ उहाँलाई अधिकार, महिमा र सार्वभौमिक शक्ति दिइयो, र हरेक भाषा बोल्ने सबै मानिसहरू र जातिहरूले उहाँको आराधना गरे। उहाँको प्रभुत्व अनन्तसम्म रहने प्रभुत्व छ, जुनचाहिँ कहिल्यै टल्नेछैन, र उहाँको राज्य त्यो हो जुन कहिल्यै नष्ट हुनेछैन।” दानिएल ७:८-१४; “१ येशूले फेरि तिनीहरूलाई दृष्टान्तहरूमा भन्नुभयो, २ “स्वर्गको राज्यलाई एक जना राजासँग तुलना गर्न सकिन्छ, जसले आफ्नो छोराको विवाह-भोज तयार गरे, ३ र भोजमा निमन्त्रित व्यक्तिहरू बोलाउन भनी आफ्ना नोकरहरू पठाए, तर तिनीहरूले आउन मन गरेनन्। ४ “फेरि तिनले अरू नोकरहरूलाई यसो भनेर पठाए, “निमन्त्रित व्यक्तिहरूलाई भन, हेर, मैले मेरो भोज तयार गरेको छु, मेरा गोरुहरू र मोटा-मोटा पशुहरू मारिएका छन्, र सब चीजहरू तयार छन्। विवाह-भोजमा आउनुहोस्।’ ५ “तर तिनीहरूले वास्तै नगरी एउटा आफ्नो खेतबारीतिर, अर्को आफ्नो व्यापारतिर लागे। ६ बाँकीचाहिँले तिनका नोकरहरूलाई पक्रेर तिनीहरूसँग दुर्व्यवहार गरे र तिनीहरूलाई मारे। ७ तब राजा क्रोधित भए, र आफ्ना फौजहरू पठाईकन ती हत्याराहरूलाई नाश गरे, र तिनीहरूको सहर जलाइदिए। ८ “तब तिनले आफ्ना नोकरहरूलाई भने, ‘विवाह-भोज तयार छ, तर निम्त्याइएकाहरू योग्य भएनन्। ९ यसकारण तिमीहरू सडकहरूमा जाओ, र जतिलाई भेट्नुहुन्छ तिनीहरूलाई विवाह-भोजमा निम्तो देओ।’ १० तब ती नोकरहरूले सडकहरूमा गएर भेट्नुएका सबैलाई, दुष्ट र असल दुवैलाई, जम्मा गरे, र विवाह-घर पाहुनाहरूले भरियो। ११ “तर जब राजा पाहुनाहरूलाई हेर्न भनी भित्र आए, तब तिनले विवाहको पोशाक नलगाएको एक जना मानिसलाई देखे। १२ तिनले त्यसलाई सोधे, ‘मित्र, विवाहको पोशाक नपहिरी तपाईं कसरी यहाँ भित्र आउनुभयो?’ त्यो निरुत्तर भयो। १३ “तब राजाले सेवकहरूलाई भने, ‘त्यसका हात-खुट्टा बाँधेर त्यसलाई बाहिरी अन्धकारमा फालिदो, जहाँ

मानिसहरू रुनेछन् र दाहा किट्नेछन्।' १४ किनभने बोलाइएका धेरै छन्, तर चुनिएका थोरै छन्।" मत्ती २२:१-१४; "१ त्यसपछि नाप्ने टाँगोजस्तै एउटा निगालो मलाई दिइयो, र यसो भनियो, "उठ, र परमेश्वरको मन्दिर र वेदीको नाप लेऊ, र त्यहाँ आराधना गर्नेहरूको गन्ती लेऊ।...१५ अनि सातौँ स्वर्गदूतले आफ्नो तुरही फुके, र त्यसपछि स्वर्गमा यसो भन्ने ठूला-ठूला आवाज गुञ्जिए, "संसारको राज्य हाम्रा प्रभुको र उहाँका खीष्टको राज्य भएको छ, अनि उहाँले सदासर्वदा राज्य गर्नुहुनेछ।" १६ अनि परमेश्वरको सामुन्ने आफ्नो-आफ्नो सिंहासनमा बस्ने ती चौबीसै धर्म-गुरुहरूले घोप्टो परी परमेश्वरलाई दण्डवत् गरे, १७ भन्न लागे, "हे परमप्रभु परमेश्वर सर्वशक्तिमान्, हामी तपाईंलाई धन्यवाद चढाउँछौं, जो हुनुहुन्छ र जो हुनुहुन्थ्यो, किनभने तपाईंले आफ्नो ठूलो सामर्थ्य हातमा लिनुभयो र राज्य गर्न थाल्नुभयो। १८ जाति-जातिहरू क्रुद्ध भए, तर तपाईंको क्रोध प्रकट भयो मरेकाहरूका इन्साफको समय आयो, र तपाईंका दासहरू र अगमवक्ताहरू र सन्तहरूलाई र तपाईंका नाउँको डर मान्ने ठूला-सानाहरूलाई इनाम दिने समय, र पृथ्वीको विनाश गर्नेहरूलाई नाश गर्ने समय आयो।" १९ स्वर्गमा परमेश्वरको मन्दिर खोलियो, र उहाँको मन्दिरभित्र उहाँका करारको सन्दूक देखियो। बिजुलीका चमक देखिए। आवाज र मेघ गर्जनहरू सुनिए। भूकम्प गए र ठूला-ठूला असिना परे।" प्रकाश ११:१,१५-१९ र "६ अनि अर्को स्वर्गदूतलाई मध्य आकाशमा उडिरहेका मैले देखें। पृथ्वीमा रहने हरेक जाति, कुल, भाषा र मानिसलाई घोषणा गर्ने अनन्त सुसमाचार तिनीसँग थियो। ७ तिनले चर्को सोरमा भने, "परमेश्वरसँग डराओ, र उहाँलाई महिमा देओ। किनकि उहाँका इन्साफको घडी आएको छ। स्वर्ग, पृथ्वी, समुद्र र पानीका मूलहरू बनाउनुहुनेलाई दण्डवत् गर।" प्रकाश १४:६-७।

येशू यस संसारमा आउनुभन्दा अघि परमेश्वरका जनहरूको अनुसन्धानको न्याय भन्ने अवधारणा बाइबलका तीन आधारभूत शिक्षामा आधारित छन्।

प्रथमतः, जबसम्म पहिलो पुनरुत्थान हुँदैन (यूहन्ना ५:२५-२९) तबसम्म, मरेका सबै धर्मी जनहरू र अधर्मीहरू अचेत अवस्थामा चिहानमै हुन्छन् भन्ने धारणा बाइबलले सिकाउँदछ।

दोस्रोमा, सारा मानवप्राणीको निमित्त विश्वव्यापी न्यायको अस्तित्व बाइबलले देखाउँदछ (२ कोरन्थी ५:१०, प्रकाश २०:११-१३) र

तेस्रो, पहिलो पुनरुत्थानमा धर्मीहरूले पाइने आशिषमय इनाम पाउनेछ र दोस्रो पुनरुत्थानचाहीं दुष्टहरूको अनन्त मृत्यु हुने भनिएको छ (यूहन्ना ५:२८,२९; प्रकाश २०:४-६, १२-१५)।

ती सबैको अर्थ यो होकि यदि सबै मानिसहरूको फैसला हुन्छ वा कसले मुक्ति पाउँछ र कसले पाउँदैन भन्ने निर्णय हुन्छ भने त्यो तिनीहरूको पुनरुत्थान हुनुभन्दा अघि हुनुपर्छ। ती पुनरुत्थानहरूमा तिनीहरूको बारेमा अन्तिम फैसला वा मुक्ति पाउने वा नपाउने निर्णय भइसकेको हुन्छ।

येशू आउनुभन्दा अघि हुने न्यायको समय र स्वभाव बारेमा दानिएलको पुस्तकले हामीलाई बुझाउन मद्दत गर्दछ। २३०० वर्षको प्रतिक दिन वा वर्षको अन्तमा वा १८४४मा स्वर्गमा रहेको पवित्रस्थानको शुद्धिकरण गरिनेछ (दानिएल ८:१४, हिब्रू ९:२३) र येशूको आगमनपूर्व छानबिनको न्याय सुरु गरिनेछ (दानिएल ७:९-१४)। एउटै विषयबस्तुलाई दुई फरक तरिकाले व्यक्त गरिएको छ। र न्यायिक फैसला महान् सर्वोच्च परमेश्वरका सन्तहरूको पक्षमा हुनेछ (दानिएल ७:२२)। परमेश्वरका जनहरूको निमित्त यो शुभ समाचार हो।

जब विवाह सुरु भयो तब विवाहमा आएका पाहुनाहरू कस्ता छन् भनेर राजा आफैले हेर्न गएका थिए भनेर येशूले मत्ती २२:१-१४मा अतीकथामा बताउनुभएको थियो।

प्रकाशको पुस्तकमा दोस्रो आगमनभन्दा पहिले हुने अनुसन्धानको न्याय परमेश्वरको मन्दिरमा परमेश्वरलाई आराधना गर्नेहरूलाई नापेर (प्रकाश ११:१) र उहाँको न्यायको समय आयो भनेर घोषणा गरेको समयमा न्याय सुरु भएको थियो (प्रकाश १४:६,७; प्रकाश १४:१४-१६सँग तुलना गर्नुहोस्)।

अहिले स्वर्गको दरवारमा हाम्रो न्याय भइरहेको छ भन्ने आत्मज्ञानले हाम्रो दैनिक जीवनलाई कसरी प्रभाव पार्न सक्नुपर्दछ?

३. सहस्रवर्षको न्याय

येशूको दोस्रो आगमनमा यी घटनाहरू हुनेछन् भनेर बाइबलले हामीलाई बताउँदछ: (१) यस संसारमा बाँचीरहेका र मरेका सन्तहरूको पुनरुत्थान हुनेछ र आकाशमा प्रभुले भेट्नेछन् (१ थेस्सोलोनिकी ४:१६,१७); (२) र सन्तहरू स्वर्गमा रहेका स्थानहरूमा रहनेछन्, जहाँ येशू आफैले तिनीहरूको निमित्त ठाउँ तयार पार्न जानुभएको थियो (यूहन्ना १४:१-३); र

(३) सहस्रवर्ष वा हजार वर्षपछिको अन्तमामात्रै यस पृथ्वीमा नयाँ यरुशलेम ओलिनेछ र यस आगोले सफा गरेको यस नयाँ पृथ्वीमा सन्तहरूको निम्ति अनन्तको घर हुनेछ (प्रकाश २१:१-३), ९-११)। त्यसकारण, सहस्रवर्षमा यस पृथ्वी उजाड भइरहेको बेलामा सन्तहरूले स्वर्गमा खीष्टसँग राज गर्नेछन् (यर्मिया ४:२३, प्रकाश २०:४)।

सन्तहरू स्वर्गमा हजार वर्षसम्म हुने न्यायमा किन सहभागी हुनुपर्छ र? हेर्नुहोस्, "तिमीहरूमध्ये एक जनाको अर्को भाइसँग झगडा भएको छ भने न्यायको निम्ति सन्तहरूकहाँ नगएर अधर्मीकहाँ जाने के त्यसले आँट गर्छ? सन्तहरूले संसारको न्याय गर्छन् भने कुरा के तिमीहरूलाई थाहा छैन? यदि संसारको न्याय तिमीहरूले नै गर्नुपर्छ भने, सानाभन्दा साना मुद्दाहरू छिन्न के तिमीहरू अयोग्य छौ? के तिमीहरूलाई थाहा छैन, हामी स्वर्गदूतहरूको न्याय गर्नेछौ? उसो भए यस जीवनमा हुने कुरा ठूला हुन् र? १ कोरिन्थी ६:१-३ र "१ तब तिनले मलाई स्फटिकजस्तै चहकिलो जीवनका पानीको नदी देखाए। त्यो नदी परमेश्वरको र थुमाको सिंहासनबाट निस्की २ त्यस सहरका सड़कको बीचबाट बगिरहेको थियो। त्यस नदीका किनारमा जीवनको वृक्ष थियो, जसले हरेक महिना बाह्रै किसिमका फलहरू दिइरहन्थ्यो। त्यसका पातहरूचाहिँ जाति-जातिहरूलाई निको पार्नका निम्ति थिए। ३ अबदेखि उसो त्यहाँ कहिल्यै सराप हुनेछैन। परमेश्वर र थुमाको सिंहासन त्यहाँ हुनेछ, र उहाँका दासहरूले उहाँको आराधना गर्नेछन्। ४ तिनीहरूले उहाँको मुहार देख्नेछन्, र उहाँको नाउँ तिनीहरूका निधारमा हुनेछ। ५ त्यहाँ फेरि रात हुनेछैन, तिनीहरूलाई बत्ती वा घामको उज्यालो चाहिनेछैन, किनकि परमप्रभु परमेश्वर नै तिनीहरूको उज्यालो हुनुहुनेछ, र तिनीहरूले सदासर्वदै राज्य गर्नेछन्। ६ तिनले मलाई भने, "यी वचन भरपर्दा र सत्य छन्। अब चाँडै हुन आउने कुराहरू आफ्ना दासहरूलाई देखाउन परमप्रभु, अगमवक्ताहरूका आत्माका परमेश्वरले आफ्ना स्वर्गदूत पठाउनुभयो।" ७ "हेर, म चाँडै आउँदैछु। यस पुस्तकको अगमवाणीका वचन पालन गर्ने धन्यको हो।" ८ यी कुरा सुन्ने र देख्ने म यूहन्ना हुँ। जब मैले यी कुरा सुनें र देखें, तब मलाई यी कुरा देखाउने स्वर्गदूतको पाउमा दण्डवत् गर्न म घोप्टो परें। ९ तर तिनले मलाई भने, "हेर, तिमीले यसो गर्नुहुँदैन। म त तिम्रो र अगमवाणी बोल्ने तिम्रा भाइहरू र यस पुस्तकका वचन पालन गर्नेहरूका सङ्गी-दास मात्र हुँ। परमेश्वरलाई दण्डवत् गर।" १० तब तिनले मलाई यसो भने, "यस पुस्तकको अगमवाणीका वचनमा मोहोर नलगाऊ, किनकि समय नजिकै छ। ११ दुष्ट काम गर्नेले दुष्ट काम गरिरहोस्, अश्लील काम

गर्नेले अश्लील काम गरिरहोस्, धर्मात्माले धार्मिक कार्य गरिरहोस्, र पवित्र जनचाहिँ पवित्र नै भइरहोस्।” १२ “हेर, म चाँडै आउँदैछु। हरेक मानिसलाई उसले गरेअनुसार दिने प्रतिफल मसँग छ। १३ म अल्फा र ओमेगा, पहिलो र पछिल्लो, आदि र अन्त्य हुँ। १४ “जीवनका वृक्षको हक पाउन र सहरका ढोकाहरूबाट भित्र पस्न पाऊँ, भनी आफ्ना वस्त्र धुनेहरू धन्यका हुन्। १५ बाहिरचाहिँ कुकुरहरू, मन्त्रतन्त्र गर्नेहरू, व्यभिचारीहरू, हत्याराहरू, मूर्तिपूजकहरू र असत्य मन पराउने र त्यसैमुताबिक चल्नेहरू रहन्छन्। प्रकाश २२:१-१५ (विशेष गरेर प्रकाश २०:४-६, ११-१३ हेर्नुहोस्)।

सबै न्यायप्रणालीको प्रक्रियाको कारण छ: (१) जुनरूपमा परमेश्वरले उहाँका सृष्टिहरूलाई व्यवहार गर्नुहुन्छ त्यसले उहाँ न्यायोचित भएको देखाउँदैन भनेर सैतानले उहाँको चरित्रमाथि गरेको दोषारोपणबाट मुक्त गर्न; (२) धर्मीहरूलाई बिना पक्षपात इनामहरू दिनुहुन्छ भनेर अनुमोदन गर्न; (३) यस संसारमा दुष्ट, आन्तकारी र खराब भएर ताण्डबनृत्य गरेर रमाउएर बस्नेहरूलाई दण्ड दिइने भनेर देखाउन; र (४) सारा जगत ब्रम्हाण्डमा फेरि अर्को विद्रोह हुनेछ भन्ने सदाको निमित्त गायब गर्न। येशू आउनुभन्दा अघि धर्मीहरूको छानबिनको न्यायमा केवल स्वर्गका जीवनहरूमात्रै समावेश भएका हुन्छन् (दानिएल ७:९,१०)। तर, दुष्ट र पतित स्वर्गदूतहरूको निमित्त हुने सहस्रवर्षको न्याय प्रणालीमा सन्तहरू आफै पनि भाग लिनेछन् (१ कोरिन्थी ६:३, यहूदा ६, प्रकाश २०:४-६)।

यस संसारमा येशूको आगमनभन्दा पहिले हुने अनुसन्धानको न्याय सन १८४४मा सुरु भएको थियो जब "सिंहासनहरू बसालिए, र अति प्राचीन आफ्नो सिंहासनमा बस्नुभयो। उहाँका लुगा हिउँजस्तै सेता थिए, उहाँको शिरको केश ऊनजस्तै सेतो थियो। उहाँको सिंहासनमा बलिरहेको आगोको ज्वाला थियो, र त्यसका चक्काहरूमा दन्केको आगो थियो। उहाँको सामुबाट आइरहेको आगोको एउटा नदी बगिरहेको थियो। हजारौँ हजारले उहाँको सेवा गर्थे; दश हजार गुणा दश हजार उहाँको सामु उभिएका थिए। न्यायको निमित्त अदालतको बैठक बसेको थियो, र पुस्तकहरू खोलिए।" दानिएल ७:९-१०। तर, जब सन्तहरूलाई स्वर्गमा लगिनेछ र तिनीहरूलाई सिंहासनमा बसालिनेछ, तब सहस्रवर्षको अनुसन्धानको न्याय हुनेछ र ती सन्तहरूले नै दुष्टहरूको फैसला गर्नेछन्। त्यसबेला पनि स्वर्गमा भएका खाताहरू खोलिनेछ र मरेकाहरूको न्याय गरिनेछ। यस मामिलामा यूहन्नाले आफूले देखेको दिव्यदर्शनमा यसरी व्यक्त गर्दछन् "४ तब मैले सिंहासनहरू र त्यसमाथि

बस्नेहरूलाई देखें, जसलाई इन्साफ गर्ने अधिकार दिइएको थियो। तब येशूका गवाहीको निमित्त र परमेश्वरका वचनको निमित्त शिर काटिएकाहरू, र त्यो पशु र त्यसका मूर्तिको पूजा नगर्नेहरू र त्यसको छाप निधार वा हातमा नलगाउनेहरूका आत्माहरूलाई मैले देखें। तिनीहरू फेरि जीवित भए, र तिनीहरूले खीष्टसँग एक हजार वर्षसम्म राज्य गरे।..१२ मैले ठूला र साना सबै मृतकहरूलाई सिंहासनको सामुन्ने उभिरहेका देखें, र पुस्तकहरू खोलिए। अर्को एउटा पुस्तक पनि खोलियो, जो जीवनको पुस्तक हो। ती पुस्तकहरूमा लेखिएका कुरामुताबिक, तिनीहरूका कामअनुसार मृतकहरूको इन्साफ भयो। प्रकाश २०:४,१२। यस प्रक्रियामा स्वर्गमा रहेका खाताहरू हेरेर मूल्याङ्कन गर्ने अवसर सन्तहरूलाई दिइनेछ र परमेश्वरले समाल्नुभएको सबै मामिलामा उहाँ यथोचित, न्यायोचित र उचित हुनुहुन्छ भनेर सारा सन्त र विश्वब्रम्हाण्डका जीवहरूले हेर्नपाउनेछन्। सबै मानव प्राणीलाई तिनीहरूकै निर्णय अनुसार चलेको आधारमा तिनीहरूले आफ्नो काम अनुसार फल पाउनेछ भनेर उहाँले न्यायमात्र गर्नुहुन्न, उहाँले त्यसो किन गर्नुभयो भनेर पनि व्याख्या पनि गर्नुहुनेछ।

मरेका दुष्टहरूको पुनरुत्थान भएर दोस्रो मृत्युको सामना तिनीहरूले गर्नुभन्दा अघि हुने न्यायप्रक्रियामा मुक्ति पाउनेहरूले पनि भाग लिन अवसर पाउनेछन् भन्ने तथ्यले परमेश्वरको चरित्रको बारेमा हामीलाई के सिकाउँदछ? परमेश्वरको न्याय उचित छ भन्ने सन्त वा कसैलाई थाहा नदिइकन उहाँले दुष्टहरूलाई नाश गर्नुहुन्न भन्ने उहाँले देखाउन चाहनुभएको आफ्नो चरित्रलाई हामीले कसरी मूल्याङ्कन गर्ने? सोच्नुहोस्।

४. न्यायको कार्यान्वयन

परमेश्वर कठोर, दण्ड दिने, रिसाहा जस्ता उहाँका चित्रणहरू मध्यकालिन युगमा प्रचलित थियो। त्यसको बिपरित आज परमेश्वर मायालु, उहाँका छोराछोरीहरूले जे गरे पनि त्यही गर्न दिने, कहिल्यै नसच्याउने, दण्ड नदिने र पुलपुल्याउने पिता हुनुहुन्छ भनेर चित्रण गरेको देखिन्छ। तर, न्यायविनाको माया र प्रेमले मानिसको जीवनलाई लथालिङ्ग पार्दछ र कुनीति र अवज्ञा गरेर चल्ने प्रवृत्तिलाई अग्रसर गराउँछ, र प्रेमविनाको माया दमनकारी र निरङ्कुस हुन्छ। परमेश्वरले गर्नुहुने न्याय पद्धतिले उहाँ न्यायी र दयालु सिद्धमात्रामा मिसिएको छ। ती दुवै उहाँको बिना सर्त प्रेमको उपज हो।

परमेश्वरले अन्तमा कार्यान्वयन गर्नुहुने न्याय निर्णायक र मानव इतिहासमा नउल्टिने कदम हो। विगतमा परमेश्वरले केही हदमा सिमित दण्ड दिनुभएको थियो, उदाहरणमा सैतान र उसका विद्रोही स्वर्गदूतहरूलाई स्वर्गबाट निष्कासन गरिएको थियो (प्रकाश १२:७-१२), आदम र हव्वालाई अदनबाट निकालिएको थियो (उत्पत्ति ३), महा जलप्रलय (उत्पत्ति ६-८), सोडोम र गोमोराको नाश (उत्पत्ति १९, यहूदा ७), मिश्रदेशमा पहिलो जन्मेको मृत्यु (प्रस्थान ११-१२), र आनानियास र सफिराको मृत्यु (प्रेरित ५:१-११)। त्यसकारण, मानव इतिहासको अन्त्यमा परमेश्वरले कार्यकारिणी न्यायको कार्यान्वयन गर्नुहुनेछ भन्ने कुरामा हामी अचम्म मात्र आवश्यक छैन।

देहायका पदहरू ध्यान दिएर पढ्नुहोस्। परमेश्वरले अन्तमा कार्यान्वयन गर्नुहुने न्यायको बारेमा ती पदहरूले हामीलाई कसरी बुझाउँदछन्? कतिपयले न्याय भनेको अनन्तसम्म जारी रहने हो भन्दछन्, तर ती पदहरूले न्याय भनेको सदाको लागि गरिने हो तर अनन्तसम्म भइरहने होइन भनेर कसरी बुझाउन खोज्छ? यदि न्याय अनन्तसम्म जारी रह्यो भने बाइबलको विद्यामा त्यो न्यायको विकृति भएको देखाउँछ। हेर्नुहोस्, "४ स्वर्गदूतहरूले पाप गर्दा परमेश्वरले तिनीहरूलाई बाँकी राख्नुभएन, तर तिनीहरूलाई नरकमा फालिदिनुभयो, र न्यायका दिनसम्मको निमित्त पातालको अन्धकारमा जकडिआख्नुभयो। ५ उहाँले प्राचीन संसारलाई बाँकी राख्नुभएन, तर भक्तिहीनताको संसारमा जलप्रलय गराउनुहुँदा धार्मिकताका प्रचारक नोआ र अरू सात जनालाई सुरक्षित राख्नुभयो। ६ उहाँले सदोम र गमोरा सहरहरूलाई भस्म पारेर तिनको अस्तित्व नै मेटाइदिनुभयो, र भक्तिहीनहरूका सामु तिनीहरूलाई एक उदाहरण बनाउनुभयो।" २ पत्रुस २:४-६ र "१० तर प्रभुको दिन त चोरजस्तै गरी झट्टै आउनेछ, जसमा आकाशचाहिँ ठूलो आवाजसाथ बिटिजानेछ, तत्त्वहरू आगोको रापले पग्लिनेछन्, र पृथ्वी र त्यसमा भएका सबै थोक भस्म हुनेछन्। ११ यी सबै कुराहरू यसरी पग्लिनेछन् भन्ने जानेर पवित्रता र भक्तिको जीवनमा तिमीहरू कस्ता किसिमका मानिस हुनुपर्छ? १२ तिमीहरू परमेश्वरको दिन प्रतीक्षा गर्दछौ, र त्यस दिनलाई नजिक ल्याउन चाहन्छौ, जुन दिन आकाशहरू जलेर भस्म हुनेछन्, र तत्त्वहरू आगोको रापमा पग्लिनेछन्। १३ तर उहाँको प्रतिज्ञाबमोजिम हामी नयाँ स्वर्ग र नयाँ पृथ्वीको बाटो हेर्छौ, जसमा धार्मिकताले वास गर्छ।" २ पत्रुस ३:१०-१३।

"आफ्ना जनहरप्रति परमेश्वरको हित चाहने र सहनशिलता, धैर्यता, करुणा र दया देखाइयो भने पनि उहाँका वचन वा आज्ञाहरूलाई अवहेलना

गरेर दुष्ट भइरहने र खराबमा रमाइरहने पापीहरूलाई दण्ड दिन **रोक्नुहुनेछैन** । परमेश्वरको पवित्र आज्ञाको विरुद्धमा जाने मानिस अपराधी हो । परमेश्वरले आफ्नो पुत्रलाई अपराधीहरूले जीवन परिवर्तन गर्नु भन्ने हेतुले बलिको रूपमा दिनुभएर महान् त्याग गर्नुभएको थियो । उहाँलाई विश्वास गरेरमात्रै र उहाँको मार्गमामात्रै हिँड्नेले मानिसको अपराध क्षमा हुन्छ । परमेश्वरको व्यवस्था अपरिवर्तनशील छ । त्यस व्यवस्था वा दश आज्ञालाई पन्छाएर उहाँलाई नचाउन खोज्नु मानिसको अपराधिक मनस्थिति हो ।—एलेन जी हाइट, *मान्युस्क्रिप्ट रिलिजेज*, ठेली १२, २०८ ।

मानव जगतले अनन्त जीवन नगुमाओस् र नाश नहोस् भनेर उसलाई बचाउने परमेश्वरले गर्नुसक्नेसम्म प्रयास सबै गर्नुभएको थियो, उहाँले आफ्नो उच्च मोल, मर्यादा र अस्तित्वलाई धरापमा पार्नुभएको थियो । यदि कोही अनन्त जीवन गुमायो र अहिले नै त्यसको उपभोग गर्न चाहेनन् भने त्यो तिनीहरूकै स्वविवेकको निर्णयले हुन्छ । पापीहरू नाश होस् वा सदासर्वदा नर्कको आगोमा भतभती पोलिरहुन् भन्ने धारणा नै परमेश्वरको चरित्रको बिपरित हो । प्रेमिलो परमेश्वरले पापी र अधर्मीहरूलाई त्यसै नाश गर्नुहुन्न । यो गलत धारणा हो कि पापीले पापमै रमाइरहेको परमेश्वर चाहनुहुन्छ । परमेश्वरको प्रेम र उहाँको प्रेमलेमात्र उहाँ न्यायी हुन माग गर्दछ । कोही नाश हुन्छ वा हुन चाहन्छ भने उहाँको निर्णयले होइन मानिसको आफ्नै निर्णयले हो ।

प्रत्येक मानिसले मुक्ति पाउनु भन्ने परमेश्वरको चाहनालाई कार्यान्वयन गर्न क्रूससम्मको कदमले उहाँको चरित्र वा स्वभावको बारेमा हामीलाई के सिकाउँदछ?

५. दोस्रो मृत्यु

मानव इतिहासको अन्त्यको चरमबिन्दुमा पुऱ्याउन परमेश्वरले अगुवाई गरिरहनुभएको छ । सहस्रवर्षको अन्त्यमा मरेका सबै दुष्टहरूको पुनरुत्थान हुनेछ र तिनीहरूले दण्डको अन्तिम कार्यान्वयन हुनेछ (प्रकाश २०:५:११-१५) । अनि सबै न्यायको प्रक्रिया समाप्त हुनेछ । त्यसलाई थप्ने अरू केही हुनेछैन । परमेश्वर न्यायी हुनहुन्छ भनेर दुष्टहरूले पनि स्वीकार्नु वाध्य हुनेछ । "परमेश्वर र सैतानको बीचमा भइरहेको महान् प्रतिद्वन्द्वका विषयबस्तुहरू अब सबै जगत ब्रम्हाण्डले खुलारूपले हेर्न पाउनेछ । अनि जगतब्रम्हाण्डका जीवहरू, बफादरी र विद्रोही स्वर्गदूत र मानिसहरूले एकै स्वरमा यो घोषणा गर्नेछन्, 'हे

सन्तहरूका महाराजा, तपाईंका मार्गहरू न्यायी र सत्य छन्।' र सैतान आफै पनि परमेश्वरको न्याय र उसप्रति गरेको फैसलाप्रति शिर निहुन्याएर आफ्नो कुकृत्यलाई स्वीकार गर्नेछ।"-एलेन जी हाइट, *द ग्रेट कन्त्रोभर्सी*, पृ. ६७०, ६७१।

"आगोका तलाव" र "दोस्रो मृत्यु" कतिको प्रभावकारी हुनेछ भनेर देहायका पदहरूले कसरी खुलासा गरेको छ? हेर्नुहोस्, "हेर, त्यो दिन आउँदैछ। त्यो भट्टीझैँ दन्कनेछ। सबै हठी र सबै दुष्ट काम गर्नेहरू ठुटाझैँ हुनेछन्, र त्यो आउने दिनले उनीहरूलाई आगोमा भस्म गर्नेछ," सर्वशक्तिमान् परमप्रभु भन्नुहुन्छ। "त्यसले उनीहरूको एउटै जरा र एउटै हाँगा पनि छोड्नेछैन। मलाकी ४:१; "मृत्यु र पाताल अग्नि-कुण्डमा फालिए। यो अग्नि-कुण्ड दोस्रो मृत्यु हो। जसको नाउँ जीवनको पुस्तकमा लेखिएको भेट्टाइएन त्यो अग्नि-कुण्डमा फालियो।" प्रकाश २०:१४-१५ र "तर डरपोकहरू, अविश्वासीहरू, घिनलाग्दा भएकाहरू, हत्याराहरू, व्यभिचारीहरू, जादूगरहरू, मूर्तिपूजकहरू र झूटा बोल्नेहरू सबैको हिस्सा आगो र गन्धक दन्कने कुण्डमा हुनेछ। यो दोस्रो मृत्यु हो।" प्रकाश २१:८।

जब सैतान, उसका दूतहरू र सबै दुष्टहरूको अन्तिम विनाश हुन्छ तब पृथ्वीमात्र होइन सारा जगत ब्रम्हाण्ड नै पाप र त्यसको दाग सदाको निम्ति सफा र चोखो हुनेछ। तैपनि, दुष्टहरूको अन्तिम विनाश पनि परमेश्वरको प्रेमको उपज हो। त्यो सन्तहरूको निम्तिमात्र होइन दुष्टहरूको निम्ति पनि हो। "पापीको निम्ति भष्म हुने आगोको" (हिब्रू १२:२९) रूपि परमेश्वरको सामु उभिनुभन्दा जाति हुन्छ ती दुष्टहरू आफैले स्वीकार्नु पुगेका हुन्छन्।

"दुष्टहरू वा मुक्तिबाट अहिले र पछि भाग्न चाहनेहरू परमेश्वरको पवित्र ठाउँबाट भाग्न आतुरी हुनेछन्। तिनीहरूले विनाशलाई खुशीमानेर स्वागत गर्नेछन्। तिनीहरूलाई मुक्ति दिन मर्नुहुने प्रभुको अनुहारबाट तिनीहरू लुक्न चाहन्छन्। दुष्टहरूको विनाश तिनीहरूकै निर्णयले भएको हुन्छ। स्वर्गबाट तिनीहरूको निष्कासन तिनीहरूकै स्वइच्छाले हो, र परमेश्वर न्यायी र दयालु हुनुभएकोले नै तिनीहरूलाई स्वर्गमा हुल्दैनन् किनकि स्वर्ग तिनीहरूको निम्ति सजाय वा यातनागृह हुन्छ।"- एलेन जी हाइट, *द ग्रेट कन्त्रोभर्सी*, पृ. ५४३।

कतिपय इसाईहरूले बाइबलमा नभएको सिद्धान्त ल्याएर पाप र पापीहरूको अन्त्य हुनु भने अनन्तकलासम्म नरकमा होमिनु हो भनेर

सिकाउँदछन्। मानिसहरूको पापको फल अनुसार दण्ड त पाइन्छ। तर पापी र दुष्टहरू सदाको निम्ति अन्त्य हुन्छ भन्ने विद्याले पापको सुरु भएको थियो र अन्त्य पनि हुन्छ भनेर सिकाउँदछ। अनि पृथ्वी र सारा जगत नै पहिलाको सिद्ध ढाँचामा फर्किनेछ। सुरुमा नै पाप, दुष्टता र अवज्ञा रहस्यमयतरिकामा उब्जिएको थियो र त्यसको कुनै यथोचित कारण थिएन।

परमेश्वरको स्तुतिप्रशंसा होस्, उहाँ हाम्रो "धर्मी न्यायकर्ता" हुनुहुन्छ (२ तिमोथी ४:८)। उहाँले धर्मीहरूलाई अमर जीवन दिएर र दुष्टहरूलाई नाश गरेर उचित न्याय गर्नुहुनेछ।

कतिले भन्छन्, "परमेश्वर दयालु हुनुहुन्छ र सबैलाई स्वर्ग लानुहुन्छ।" यो धारणा किन गलत छ? दुष्टहरू र दुष्टमा नै रमाउनेहरूलाई स्वर्ग लानु किन खराब धारणा हो?

उपसंहार:

थप जानकारी: एलेन जी ह्याइटद्वारा लिखित: *क्राइस्ट अबजेक्ट लेसन*, "बिथआउट अ वेडिङ्ग गार्मेन्ट" पृ. ३०७-३१९; *द ग्रेट कन्त्रोभर्सी*, "डेसोलेशन अभ अर्थ," पृ. ६५३-६६९; *द कन्त्रोभर्सी एन्डेड*, पृ. ६६२-६७३।

"मुक्ति गुमाएको प्रत्येक व्यक्तिले सत्यलाई बहिष्कार गरेकोले आफ्नो गति त्यो अवस्थामा पुगेको हो भनेर अन्तिम न्यायको दिनमा बुझिनेछ। तिनीहरूको सामु क्रूसलाई प्रस्तुत गरिनेछ। प्रत्येक मानिसले क्रूसको महत्त्व थाहा पाएतापनि परमेश्वरको आज्ञालाई भङ्ग गरेर जानाजानी हिँड्दा उसको दिमागलाई अन्धकार पारेको उसले महसुस गर्नेछ। क्रूसमा झुण्डिएको येशूको क्रूसको समिपमा पापीहरू दोषी ठहरिएर उभिनेछन्। प्रत्येक झुट बहाना बडारिनेछ। परमेश्वरको बाटोमा नहिँड्दा मानिस भ्रष्ट भएर घोर, कठोर, जघन्य भएर घृणित हुन पुगेको भ्रष्ट मानिसले हेर्न पाउनेछ। आफ्नै निर्णयले कहाँ पुऱ्यायो भनेर मानिसहरूले देखेनेछन्। लामो समयसम्म चर्चा भएको प्रत्येक सत्य र गलत तर्क र विवादहरू सदाको निम्ति स्पष्ट हुनेछ। खराब तत्वको अस्तित्व र त्यसको निरन्तरता दिने परमेश्वर नै हुनुहुन्छ भन्ने आरोपलाई जगतको न्यायमा उहाँले सफाइ पाउनुहुनेछ। परमेश्वरका आज्ञा वा निर्देशनहरूले पाप निम्त्याएको होइन भनेर सारा जगतको सामु प्रस्तुत गरिनेछ। परमेश्वरको शासनमा कुनै कसुर थिएन र त्यसप्रति नाराज हुने कुनै कारण पनि थिएन। जब सबैका हृदयका सोचहरू प्रकट गरिनेछ तब

परमेश्वरप्रति बफादार हुने र उहाँको विद्रोह गर्ने सबै एक सुर भएर घोषणा गर्नेछ, “हे परमप्रभु परमेश्वर सर्वशक्तिमान्, तपाईंका कार्य महान् र आश्चर्यपूर्ण छन्, युग-युगका महाराजा, तपाईंका मार्ग धार्मिक र सत्य छन्। हे परमप्रभु, तपाईंको डर कसले मान्दैन? र तपाईंका नाउँको महिमा कसले गर्दैन? किनकि तपाईं मात्र पवित्र हुनुहुन्छ। सबै जातिले आएर तपाईंलाई दण्डवत् गर्नेछन्, किनभने तपाईंका धार्मिक कार्यहरू प्रकट भएका छन्।” प्रकाश १५:३-४।”- एलेन जी हाइट, *द डिजाएर अभ एजेज्*, पृ. ५८।

चिन्तनमननः

- अ. "यदि कसैले आफूमाथि अँटिएर बस्छ र आफ्नो स्वार्थ र चाहनालाई परमेश्वरलाई समर्पण गरेन भने उसले मृत्युलाई अँगालिरहेको हुन्छ। जुनसुकै स्थानमा पाप भएतापनि त्यसो निमित्त परमेश्वर भष्म गर्ने आगो हुनुहुन्छ। यदि कसैले पापलाई रोजेर बस्छ र त्यसबाट अलग हुन अस्वीकार गर्छ र परमेश्वरको उपस्थितिमा रहन चाहन्दैन भने पापलाई भष्म पार्नुहुने परमेश्वरले उसलाई पनि भष्म पार्ने पर्छ।"-एलेन जी हाइट, *थटस फ्रम द माउन्ट अभ ब्लेशिङ्ग*, पृ. ६२। परमेश्वरले कार्यान्वयन गर्नुहुने न्यायको स्वभावलाई माथिको भनाइले हामीलाई बुझाउन कसरी सहयोग गर्दछ?
- आ. जबसम्म मुक्ति पाएकाहरूले न्याय प्रणालीमा भाग लिन्दैन तबसम्म एक जनापनि मुक्ति गुमाएकोले अन्तिम न्यायको सामन गर्नेछैन भन्ने धारणालाई सोच्नुहोस्। यसमा परमेश्वरको पारदर्शिकताको बारेमा हामीलाई के सिकाउँछ? प्रेमले राज गरेको जगतमा परमेश्वरको यो पारदर्शिकता किन महत्त्वपूर्ण छ?
- इ. मुक्ति गुमाएका आफ्ना प्रियजनहरूको बारेमा सहस्र वर्षमा गरिने न्यायमा भाग लिन्दा सन्तहरूले कसरी सान्त्वना पाउनेछन्?

कथा १३
बन्धक बनाएको सालोट।
फिजी

जब समाचार फिजीको सञ्चार माध्यमले प्रसारण गन्यो तब सालोटको हृदय छियाछिया भयो। मध्यपूर्वमा ४५ जना फिजीका शान्ति सेनाहरूले विद्रोही मुसलमानहरूले बन्धक बनाएर सिरियाको अनजान क्षेत्रमा लुकाइ राखेको थियो।

सालोटको ३४ वर्षको छोरा भखैर घर छोडेर मध्यपूर्वमा रहेको राष्ट्रसंघिय शान्ति सेनाहरूलाई अवलोकन गर्न गएका थिए। उनी आफ्नो कामको सिलसिलामा गएका थिए। बन्धक बनाइरहेका फिजीका शान्ति सेनाका नाउँहरू तुरन्तै प्रसारण गरेको थिएन। आफ्नो छोरो जिउँदो छ कि छैन भनेर सालोटलाई चिन्ता लागेको थियो। यर्मिया २९:११ उनको दिमागमा याद आयो: "किनभने जुन योजनाहरू मैले तिमीहरूका निम्ति बनाएको छु, ती म जान्दछु," परमप्रभु भन्नुहुन्छ। "ती तिमीहरूका उन्नतिको निम्ति हुन्, नोकसानीको निम्ति होइनन्, तिमीहरूलाई आशा र भविष्य दिनलाई।" शान्ति सेनामा भर्ना हुनु अघि आफ्नो छोरोको निम्त सालोट प्रार्थना गरेको उनले याद गरिन्। परमेश्वरको हातमा आफ्नो छोरो सुरक्षित छ भनेर उनले विश्वास गरिन्।

अर्को दिन फोन बज्यो। त्यो फोन सालोटकी बुहारीको थियो। रुँदै उनले सुनाइन् कि उनको श्रीमान पनि ४५ जना बन्धकमा परेको थियो। उनी शान्तिसेनाको कमान्डर थियो। त्यो खबर आफूले पाउनेछ भनेर सालोट तयार भएकी थिइन्, "चिन्ता नगर्नु। यो परमेश्वरले नै हुन दिएको हो। यो उहाँको आफ्नै ईश्वरीय योजना अनुसार भएकोहो। त्यसलाई हामीले स्वीकार गरौं र ४५ जना शान्तिसेनाका जवानहरू मुक्त होउन् भनेर हामी प्रार्थना गरौं," आफ्नी बुहारीलाई उनले सम्झाइन्। उनको वचनले दुवै जनाको विश्वासमा बल आएको थियो। अरू बन्धकहरूका आमा र श्रीमतीहरू मिलेर प्रार्थना गर्ने समूहमा सालोट र उनकी बुहारी पनि सामेल भए। तिनीहरूले उपवास बस्दै परमेश्वरका प्रतिज्ञाहरूको दावी गर्दै प्रार्थना गर्न थाले।

जब सालोट प्रार्थना गरे र अरू समाचारको निमित्त उनी पर्खिन्। यो सन २०१४को कुरो हो। त्यस समय उनको निमित्त अन्धकारमय थियो, तैपनि उनी परमेश्वरको नजिक भएको अनुभव गर्न थालिन्। जब भविष्य अन्धकार हुन्छ तब त्यो अन्धकार घटाउन सकिन्छ भनेर उनले महसुस गरिन्। दिमागमा शान्ति राखेर त्यो अन्धकारलाई बिलाइ दिन सक्छ भनेर उनले विश्वास गरिन्। उनले यशैया २६:३,४ दावी गरिन्, जसमा लेखिएको छ, "जसको मन तपाईंमा अडिएको छ, त्यसलाई तपाईंले पूरा शान्तिमा राख्नुहुन्छ, किनभने त्यसले तपाईंमाथि भरोसा राख्छ। सदासर्वदा परमप्रभुमा भरोसा राख, किनभने परमप्रभु, परमप्रभु नै सनातनका चट्टान हुनुहुन्छ।"

आफ्नो छोरो मर्न सक्छ भन्ने वास्तविकतालाई स्वीकार गरेर उनले परमेश्वरमा अडिग भएर बल पाइन्। उनले फिलिप्पी ४:६,७लाई पनि दावी गरिन्, "कुनै कुरामा चिन्तित नहोओ, तर हरेक कुरामा प्रार्थना र निवेदनद्वारा धन्यवादसहित तिमीहरूका बिन्ती परमेश्वरमा जाहेर होऊन्, र समझले नै भियाउन नसकिने परमेश्वरको शान्तिले तिमीहरूका हृदय र तिमीहरूका मनलाई येशूमा रक्षा गर्नेछ।"

वास्तविकतालाई स्वीकार गरेर भविष्यवाणी अनुसार उनी अन्तिम दिनमा बाँचिरहेको छ भनेर पनि आफूलाई आश्वास्त पारिन्। उनले राजा नबुक्दनेजारलाई दिएको सालिकको भविष्यवाणी दानिएल २को पनि याद गरिन्। यो वास्तविकताले उनलाई बल र आशा मिलेको थियो।

१४ दिनसम्म फिजीको शान्ति सेनालाई बन्धी बनाएपछि उनको छोरो सहित सबै मुक्त भए। तिनीहरूका परिवारहरू परमेश्वरप्रति आभारित भए। सालोटले सिक्किन् कि परमेश्वरको प्रेम त्यस विद्रोहीहरूको सिविरमा पनि पसेको थियो। उनको छोरो र अरूहरू परमेश्वरको उपासना गर्नुमा रोक लगाइएको थियो। अनि तिनीहरूलाई बन्धक बनाएको तेस्रो दिनपछि तिनीहरू प्रार्थना गर्न र उपवास बस्न थाले। तिनीहरू चुपचाप एक एक भएर प्रार्थना गरे। तिनीहरूलाई लडाइ राखेका थिए र तिनीहरू एक आपसमा हात समातेका थिए। जब एक जनाले प्रार्थना गर्न सक्थे तब हात निमोठ्यो अनि अर्को मानिसले प्रार्थना गर्थ्यो। १४ दिनभित्र तिनीहरूलाई बन्धक बनाएका मानिसहरूले तिनीहरूसँग साथी बनाए। जब ती बन्धकहरू मुक्त भए तब तिनीहरूलाई बिदाइ गर्नेबेलामा धेरै विद्रोहीहरूको आँखाबाट आँशु झारेका

थिए। ती बन्धकहरूलाई केही हानी नगरि बन्धकहरूको सिबिरबाट आफ्नै सिबिरमा फर्केका थिए।

एलेन जी हाइटले द डिजाएर अभ एजेजको पृ. ३४७मा लेखेकी छिन्, "पुरानो समयमा पवित्र जनहरूलाई बताइएको उहाँको अनुग्रहलाई हामीले स्वीकार गर्नुपर्छ; यो नै हाम्रो अनुभवको निमित्त अत्यन्तै प्रभावकारी साक्षी हुन सक्छ।"

यो नै सालोटको गवाही हो। यो परमेश्वरको अनुग्रहको कथा हो। "जब परमेश्वरले आफ्नो प्रेम देखाउनुहुन्छ तब उहाँ निश्चयनै त्यहाँ उपस्थित हुनुहुन्छ। अत्यन्तै कठिन परिस्थितिमा पनि उहाँले उहाँको प्रेम र मुक्तिको सन्देश एक आपसमा बाँड्ने अवसर उपलब्ध गराउनुहुन्छ," उनले बताइन्।

-आन्द्र्यु मेकचेस्नी